

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 355/05
23.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине и Бате Цветковића, чланова већа и саветника Гордане Бурлић, записничара, у кривичном предмету против осуђеног **АА**, сада на издржавању казне у Казнено поправном заводу Ниш, због кривичних дела из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и др., одлучујући о жалби браниоца осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Кв.25/05 од 03.02.2005. године, у седници већа одржаној 23.03.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца осуђеног АА, а пресуда Окружног суда у Врању Кв.25/05 од 03.02.2005. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Врању Кв.25/05 од 03.02.2005. године, преиначене су на основу члана 405. Законика о кривичном поступку, правноснажна пресуда Окружног суда у Врању К.1/03 од 21.04.2003. године, којом је овај оптужени осуђен на казну затвора у трајању од две године, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ и правноснажне пресуде Окружног суда у Врању Кв.231/03 од 12.12.2003. године, којом је овај оптужени осуђен на казну затвора у трајању од три године и седам месеци, због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ и др., па му је изречена јединствена казна затвора у трајању од пет година и пет месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 20.08.2001. године до 18.10.2001. године, од 01.04.2002. године до 15.07.2002. године и од 04.12.2002. године до 15.05.2003. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Врању К.1/03 од 21.04.2003. године у КПЗ у Нишу.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац осуђеног, због одлуке о казни, с предлогом да се побијана пресуда преиначи и осуђеном изрекне казна затвора у краћем трајању.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.485/05 од 11.03.2005. године, предложио је да се првостепена пресуда потврди, а жалба браниоца осуђеног одбије, као неоснована.

Врховни суд је размотрио списе предмета, испитао побијану пресуду, ценио наводе у жалби и предлог Републичког јавног тужиоца, па налази:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, на које овај суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности.

Правилно је првостепени суд поступио, када је применом одредаба члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 48. и 49. став 1. ОКЗ, извршио спајање казни, по наведеним правноснажним пресудама. Наиме, осуђеном АА, су у две пресуде и то правноснажне пресуде Окружног суда у Врању К.1/03 од 21.04.2003. године и правноснажне пресуде Окружног суда у Врању Кв.231/03 од 12.12.2003. године, правноснажно изречене две казне, а да нису примењене одредбе о стицају. Како су испуњени услови из члана 405. став 1. тачка 1. ЗКП и члан 49. став 1. ОКЗ, за изрицање јединствене казне у поступку преиначења правноснажних пресуда без понављања кривичног поступка, правилно је првостепени суд поступио, када је осуђеном применом члана 48. став 2. тачка 3. ОКЗ, изрекао јединствену казну, узимајући раније изречене казне, по наведеним правноснажним пресудама, као већ утврђене.

При одмеравању јединствене казне, правилно је првостепени суд поступио када је АА осудио на казну затвора у трајању од пет година и пет месеци, имајући у виду околности, под којима су извршена наведена кривична дела, њихову друштвену опасност, као и све олакшавајуће и отежавајуће околности, које је првостепени суд већ ценио, при одмеравању и изрицању казни у редовном кривичном поступку, па су жалбени наводи браниоца осуђеног да је изречена јединствена казна превисока у односу на почињена дела неосновани.

Изречена јединствена казна је сразмерна тежини учињених кривичних дела и степену кривичне одговорности осуђеног, па ће се и по оцени Врховног суда, овако изреченом казном постићи сврха изрицања кривичних санкција и кажњавања из члана 5. и 33. ОКЗ.

Из изложеног, на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар, Председник већа

Гордана Бурлић, с.р. судија,

Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

ан